

Въ това время Угре-ти нападнаха нечияни по областите Български, въ Молдавиј и Влахия. Царь-тъ побърза да помогне на свои-ти области съ малко войска; като ся удари съ тяхъ, не утръши и ся принуди да побъгне прѣзъ Дунавъ въ града Доростолъ (сега Седистра). Императоръ-тъ купи пленени-ты Българе отъ Угре-ты, и Византійци-ти, като ги турнаха въ свои-ти корабы, отведохъ ги въ свои-ти владѣния.

Владимиръ, за да ся избави по' напрѣдъ отъ единъ приятелъ, рѣшился да направи миръ съ Гръци-ты; пачакъ ся говори-ти съ начальника на Гръцк-тъ ескадръ, и Лъвъ Философъ съ радость ся съгласи на условія-та на мира, кои-то обаче Византійци-ти неописватъ, а само казватъ, че Императоръ-тъ, спорядъ желаше-то по Царя, връналъ му заробенити Българе, кои-то, както казватъ, отишъдъ да иріеме Бояринъ Феодоръ.

ВОЙНА СЪ УГРЕ-ТЫ 890 — 898.

Владимиръ, като заключи миръ съ Гръци-ты, тутаки подвигъ войнъ срѣчу Угре-ты. Византійци-ти не описватъ подробности-ты по тѣхъ войнъ, и само съ нѣколко думы споминуватъ за сѣтнинам-тъ и, и казватъ, че „Царь-тъ истрѣбилъ всички-ты Угре, и земяк-тъ опустошилъ.“

Нѣ да истрѣби цялъ народъ не е лесно нѣщо, и докѣ да ся изврьши това, трѣбвало по' напрѣдъ да сѫ стачалъ нѣколко сбиванія: отъ туха ся види, че сѫ били закачани упоритъ войнъ, кои-то Гръци-ти не описватъ по тѣнко, зачто до тѣхъ никакъ не ся е докачвала.

Не ся знае, колко время ся е продължвала тая война, знаеши поне, че Царь-тъ е щастъ ли ся бие съ народъ юнашк-тъ (съ народъ, които послаъ злѣ наплаши Германиј, Италиј и Византійци-ты), и че трѣбвало по' напрѣдъ да ги изгони изъ Български-ты области (сега Влахия и Молдавиј), а послѣ да нападне на тѣхни-ты жилища около Ингулы-ты и Лебединъ, да ги разбие, да истрѣби цѣль народъ, или да ги нарока поне да остави свои-ты жилища сир. да ги пропади.